Projekt Statutu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego *zamieszczamy* **na str. 3 i 4**

Wydanie 8

Cena 15 gr

GAZETA POMORSKA

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok V — Bydgoszcz, piątek 22 sierpnia 1952 r. — Nr 201 (1267)

Prace przy budowie Pałacu Kultury i Nauki postępują w szybkim tempie naprzód. NA ZDJĘCIU: Zbrojenie szkieletu ściany fundamentu.

Z ogromnym entuzjazmem narody ZSRR powitały uchwałę KC WKP(b) o zwołaniu XIX Zjazdu Partii

MOSKWA (PAP) — Z ogromnym entuzjazmem masy pracujące Związku Radzieckiego powitały uchwałę Komitetu Centralnego WKP(b) o zwołaniu kolejnego XIX Zjazdu Partii. Wiadomość o uchwale KC WKP(b) wywołała wielką falę aktywności politycznej i wytwórczej radzieckich mas pracujących.

W zakładach przemysłowych, urzędach, instytucjach naukowych i kołchozach odbywają się zebrania, na których ludzie pracy zaznajamiają się z dokumentami KC WKP(b) oraz projektem XIX Zjazdu Partii w sprawie Piątego Pięcioletniego Planu Rozwoju ZSRR na lata 1951—1955 oraz ze zmianami w Statucie WKP(b).

Załogi wielu zakładów przemysłowych Moskwy, Leningradu, Donbasu, Kijowa, Mińska, Baku i innych miast zaciągnęły Warty Stachanowskie dla uczczenia zbliżającego się Zjazdu, podejmując nowe zobowiązania socjalistyczne.

W artykule wstępnym pt. „Pod sztandarem partii Lenina — Stalina do zwycięstwa komunizmu!" dziennik „Prawda" podkreśla, że naród radziecki z ogromnym entuzjazmem powitał uchwałę KC WKP(b) o zwołaniu Zjazdu Partii. Opublikowane w prasie — projekt dyrektyw XIX Zjazdu Partii w sprawie Pięcioletniego Planu Rozwoju ZSRR oraz projekt zmian w Statucie Partii — pisze „Prawda" — otwierają przed naszą Partią, przed radzieckim narodem wspaniałe perspektywy dalszego marszu do komunizmu. Piąty Plan Pięcioletni oznacza nowy potężny rozwój gospodarki narodowej ZSRR i zapewnia dalszy poważny wzrost dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego narodu.

Dziennik przypomina, że podczas gdy w Związku Radzieckim prowadzone jest zakrojone na gigantyczną skalę pokojowe budownictwo i nieustannie wzrasta dobrobyt mas ludowych, w krajach kapitału odbywa się szaleńczy wyścig zbrojeń, ogranicza się produkcję dla potrzeb cywilnych, wzrasta bezrobocie, miliony ludzi pracy cierpią nędzę i głód.

Naród radziecki, pochłonięty pokojową twórczą pracą — pisze dalej dziennik — pomyślnie rozwiązuje zadania budownictwa komunistycznego. Rozwijające się z inicjatywy Towarzysza Stalina budownictwo gigantycznych obiektów hydrotechnicznych na Wołdze i Dnieprze, na Donie i Amu-Darii oznacza nowy etap w rozwoju sił produkcyjnych Związku Radzieckiego. Oddany został do użytku Wołżańsko - Doński Kanał Żeglowny im. Lenina — pierwsza wielka budowla komunizmu.

Historyczne zwycięstwa państwa radzieckiego wywierają ogromny wpływ na rozwój życia międzynarodowego. Na przestrzeni dziesięcioleci Związek Radziecki konsekwentnie realizuje pokojową politykę, walczy nieustannie przeciwko imperialistycznym podżegaczom wojennym o pokój. Leninowsko - stalinowska konsekwentna polityka zagraniczna, zdecydowana walka prowadzona przez ZSRR o pokój i współpracę między narodami zjednały krajowi radzieckiemu sympatię i poparcie setek milionów ludzi we wszystkich krajach.

W zakończeniu artykułu wstępnego „Prawda" pisze:

„Do swego XIX Zjazdu Partia Komunistyczna kroczy zwarta i zespolona wokół Komitetu Centralnego, wokół Wielkiego Wodza i Nauczyciela całej postępowej ludzkości — Towarzysza Stalina.

Józef Stalin przyjął premiera Czou En-laia

MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi, że w dniu 20 sierpnia Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR Józef Stalin przyjął Premiera Państwowej Rady Administracyjnej Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-laia.

Na przyjęciu obecni byli: zastępca premiera Państwowej Rady Administracyjnej Czen Jun, wiceprzewodniczący Komisji Finansowo - Gospodarczej Państwowej Rady Administracyjnej Li Fu-czun, ambasador Chińskiej Republiki Ludowej w Związku Radzieckim Czan Wen-tian, zastępca szefa Sztabu Generalnego Ludowo - Rewolucyjnej Rady Wojennej Su Jui i sekretarz polityczny Ministerstwa Spraw Zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Szi Czje.

Na przyjęciu obecni byli także: zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR W. Mołotow, minister Spraw Zagranicznych ZSRR A. Wyszyński i członek kolegium Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR N. Fedorenko.

Napad faszystowskich chuliganów na wystawę radziecką w Teheranie

MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Teheranu:

W dniu 13 sierpnia br. banda chuliganów dokonała napadu na lokal wystawy Wszechzwiązkowego Towarzystwa Łączności Kulturalnej z Zagranicą (WOKS) w Teheranie, potłukła gabloty, połamała meble i urządzenia wystawy, a następnie zbiegła.

18 sierpnia br. charge d'affaires ZSRR w Iranie A. Atroszczenkow udał się do Ministra Spraw Zagranicznych Iranu Nawwaba i złożył mu następujące oświadczenie:

— W dniu 13 sierpnia br. około godziny 8 wieczorem, grupa złożona z około 25 osobników, dokonała napadu na lokal wystawy WOKS przy ulicy Naderi w Teheranie potłukła szklane gabloty, połamała umeblowanie i inne urządzenia wystawy, a następnie zbiegła. Wśród chuliganów, którzy dokonali najścia na lokal wystawy zauważono uzbrojonych osobników z faszystowskimi opaskami na ramionach oraz policjanta w ubraniu cywilnym.

Na polecenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR, ambasada zwraca uwagę Ministerstwu Spraw Zagranicznych Iranu na te prowokacyjne wybryki rozbestwionych chuliganów i domaga się ażeby władze irańskie przeprowadziły dokładne śledztwo i surowo ukarały winowajców oraz poczyniły odpowiednie kroki, aby nie dopuścić do powtórzenia się podobnych wypadków.

Ambasada oczekuje, że będzie niezwłocznie poinformowana o krokach poczynionych przez władze irańskie w tej sprawie.

Minister Spraw Zagranicznych Iranu Nawwab oświadczył, że rząd irański poczyni niezwłocznie odpowiednie kroki w celu zbadania sprawy i że poinformuje ambasadę ZSRR o wynikach dochodzenia.

Pierwsza nowoczesna czechosłowacka lokomotywa elektryczna

PRAGA (PAP). Robotnicy Zakładów im. Lenina w Pilźnie pracują obecnie nad wykonaniem prototypu nowoczesnej lokomotywy elektrycznej. Nowa lokomotywa będzie używana zarówno przy pociągach towarowych jak i pospiesznych. Rozwijać będzie ona szybkość 120 km na godzinę.

Wyjazd delegacji polskiej DO BUKARESZTU w związku z rocznicą wyzwolenia Rumunii

W dniu 21 bm. odleciała z Warszawy do Bukaresztu delegacja Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w osobach Ministra Oświaty Witolda Jarosińskiego, generała brygady Ostapa Stecy i przodownika pracy — górnika Franciszka Korbela. Delegacja udała się na zaproszenie Rządu Rumuńskiej Republiki Ludowej na uroczystości Święta Narodowego VIII rocznicy wyzwolenia Rumunii, przypadającej w dniu 23 bm.

Mordercy Stefana Martyki ujęci

Władze Bezpieczeństwa Publicznego ujęły sprawców ohydnego mordu dokonanego w dniu 9 września 1951 r. na osobie wybitnego artysty, aktora i znanego komentatora radiowego Stefana Martyki.

Ujęci bandyci, którzy oprócz dokonania tego mordu mają na sumieniu szereg napadów rabunkowych, kradzieży i innych zbrodniczych czynów, byli powiązani w swej działalności z czynnikami obcymi,

Zbrodniarze ci: Cieślak Ryszard, Śliwiński Lech, Kowalczuk Tadeusz i Pietrkiewicz Bogusław staną wkrótce przed Sądem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Zgon Kurta Schumachera

BERLIN (PAP). Agencja ADN donosi, że 20 sierpnia wieczorem zmarł w Bonn, w wieku 56 lat, przewodniczący Socjal-demokratycznej Partii Niemiec (SPD) — Kurt Schumacher.

DLACZEGO *dumny jestem* Z PRAWA GŁOSU

Naród polski — robotnicy, chłopi, inteligencja pracująca — wybierze 26 października najlepszych swych synów i córki, aby kierowali jego pracą w walce o realizację Planu 6-letniego, zgodnie z pragnieniem i interesem narodu, dla socjalistycznej Ojczyzny, dla szczęścia wszystkich ludzi pracy w naszym pięknym kraju.

Cóż mogli zdziałać robotnicy i chłopi w sprawach państwowych w Polsce przedwojennej? Mogli raz na parę lat wybrać posłów po to, aby ci łamali przyrzeczenia, dane swym wyborcom. Każdy z nas wie, że obszarnicy i fabrykanci, kułacy, kupcy i lichwiarze decydowali poprzez „panów" starostów, kto będzie miał kredyty, ulgi, dzieci w szkole państwowej, kogo zlicytują za długi, a kogo zamkną w więzieniu za to że buntuje się przeciwko wyzyskiwaczom. Wszystkie prawa i wszystko, co ci panowie robili — zarówno pod opieką Witosa czy Piłsudskiego i później pod opieką Hitlera było wymierzone przeciwko ludziom pracy. Konstytucja z 1921 roku mówiła o powszechnych i równych prawach obywateli, ale jaka mogła być równość między Maurycym Zamojskim, który posiadał 191.000 ha, a milionami rodzin chłopskich, męczących się na skrawkach po 1, 2 i 3 ha.

Naród polski pozostawał nie tylko pod dyktaturą obszarników i kapitalistów, ale pozostawał w niewoli kapitalistów zagranicznych. Nie lud polski był gospodarzem, ale kapitał amerykańsko-niemiecki. Na rozkaz z Nowego Jorku czy z Berlina zamykało się w Polsce fabryki, kopalnie, wyrzucało się tysiące ludzi na bruk.

Kto się dobrze nad tym zastanowi, ten widzi, że naród nasz przed hitlerowskim najazdem pozornie był tylko niepodległy, a w rzeczywistości sprzedawany był przez polskich obszarników i kapitalistów imperialistom zagranicznym. W roku 1923 wojsko strzelało do robotników strajkujących w Krakowie. Na pochwałę polskich żołnierzy trzeba podkreślić, że większość z nich odmówiła strzelania i oddała karabiny ludowi. Krew chłopska lała się również w Jadowie, Łapanowie, Ropczycach.

Było więc zwykłym oszustwem gadanie, że naród ma władzę zwierzchnią w kraju. Naród nasz nie miał żadnej możności odwołania posła, który się sprzeniewierzył własnym przyrzeczeniom.

W konstytucji z 1935 roku nie znajdujemy już ani słowa o zwierzchniej władzy narodu. Trudno było oczekiwać takich słów od Piłsudskiego, który nazywał Polaków „narodem idiotów" i mówił, że „Polską rządzić można tylko przy pomocy bata". Zamiast zwierzchniej władzy narodu była zwierzchnia władza prezydenta, który nie był przed nikim odpowiedzialny za swe akty urzędowe.

Gdy nasza Konstytucja powiada, że władza należy do ludu, to daje ludowi wszelkie środki, ażeby tę władzę naprawdę był w stanie sprawować. Nasz Sejm to najwyższy wyraziciel woli robotników i chłopów. Przedstawiciele w Sejmie są odpowiedzialni przed ludem i mogą być przez niego odwoływani. Takie przepisy możliwe są tylko w krajach, gdzie rządzą masy pracujące.

Dawne konstytucje nie mówiły o prawach młodzieży. Młodzież starano się usunąć od wpływu na sprawy państwa, dlatego, że najbardziej protestowała przeciwko niesprawiedliwości społecznej, że najbardziej odczuwała ciężar rządów ówczesnych, które ją skazywały na bezrobocie.

U nas w Polsce Ludowej jest inaczej. Każdy obywatel, który ukończył lat 18, bez względu na płeć, przynależność narodową i rasową, wyznanie i wykształcenie ma prawo głosu.

Chodzi o to, by każdy obywatel naszego państwa w całej pełni i rozciągłości zdawał sobie sprawę z tego, na kogo głosuje i przeciw komu głosuje, za jakim programem się opowiada i przeciw jakim knowaniom antypolskim składa gorący protest. Każdy głos powinien być świadomym głosem człowieka wypowiadającego się za światowym obozem pokoju, przeciw podżegaczom wojennym, za naszą niezłomną przyjaźnią z ZSRR, przeciw ludobójcom z USA i ich hitlerowskim sprzymierzeńcom. Kampania wyborcza do SEJMU jeszcze bardziej pobudzi milionowe masy ludzi pracy do żywszego udziału w rządzeniu krajem.

Jestem pewny, że w toku kampanii wyborczej my, ZMP-owcy z powiatu wyrzyskiego, wychowamy nowych aktywistów ZMP-owskich, ofiarnych i całym sercem oddanych sprawie szczęścia kraju ojczystego, wzmożemy miłość serdeczną do naszej kochanej Ojczyzny — Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Klemens Ptach
agitator i propagandysta ZMP-owski

Z FRONTU WALKI O PLON 3 ROKU SZEŚCIOLATKI

Nie dopuścimy, aby kułacy w dalszym ciągu sabotowali plany państwowe

W odstawie zboża w województwie bydgoskim przoduje powiat lipnowski, który systematycznie przekracza dzienne plany dostaw.

W ślad za nim pośpieszają chłopi pracujący powiatu rypińskiego, którzy choć jeszcze nie wykonują w pełni dziennych dostaw zboża, to jednak są najbliżej ich realizacji.

Powiaty Aleksandrów Kujawski i Włocławek, posiadające te same warunki glebowe co Lipno i Rypin, wloką się dotychczas na końcu dostawców zboża. Niewykonywanie przez te powiaty planów dziennych świadczy o nieudolnej jeszcze pracy Rolnych Zespołów Powiatowych i Gminnych oraz o tolerancyjnym stosunku Prezydiów PRN i GRN do opornych i zalegających z odstawami zboża kułaków.

W gromadzie Szczuki kułacy nie odstawiają zboża

W gminie Brodnica - wieś chłopi pracujący gromady Kruszynki w 78 proc. zrealizowali już sierpniowy plan odstawy zboża.

Wynikiem takim jednak nie mogą poszczycić się pozostałe gromady gminy Brodnica - wieś, w szczególności sąsiadująca z Kruszynkami gromada Szczuki, w której kułacy jak np. Maria Puczakowska i Alfons Roman nie odstawili jeszcze ani jednego kilograma zboża.

Nimi to właśnie zająć się powinien zespół gminny i aktyw gromadzki w Szczukach, którego zadaniem jest nie dopuścić do sabotowania planów gospodarczych przez kułaków.

K. M.

„Sam nie potrzebuję i drugim nie dam" — mówi kułak Goc

W gromadzie Sarbinowo (powiat Żnin) małorolni i średniorolni chłopi całkowicie ukończyli już żniwa i częściowo rozpoczęli omłoty, aby w jak najszybszym czasie wywiązać się z planowej odstawy zboża.

Prace omłotowe utrudniają im jednak kułacy. I tak np. Tomasz Goc, posiadacz 81 ha, zalegający z 8 tonami zboża z roku ubiegłego, nie dał koni do przewozu maszyny omłotowej, oświadczając chłopom, że on jej nie potrzebuje, bo ma kierat, a konie potrzebuje sam do pracy w polu. Konie jednak spokojnie stały w stajni.

W stosunku do Goca, który odmówił chłopom pracującym pomocy sąsiedzkiej, Prezydium GRN nie zastosowało żadnych sankcji karnych. Wraz z zespołem gminnym Prezydium GRN nie robi nic również w kierunku ściągnięcia od Goca zaległych 8 ton zboża.

W. R.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Apel Centralnej Rady Związków Zawodowych do członków zw. zaw. zatrudnionych przy pracach żniwnych w PGR

Centralna Rada Związków Zawodowych wystosowała następujący apel:

Do członków zw. zawod. zatrudnionych w okresie 17 do 24 sierpnia przy pracach żniwnych w PGR w ramach pomocy społecznej.

Centralna Rada Związków Zawodowych, uwzględniając inicjatywę związkowców, którzy uczestnicząc w III i IV turnusie 7-mio dniowej akcji pomocy społecznej dla PGR, wyrazili chęć przedłużenia pracy o dalsze 7 dni, apeluje do wszystkich towarzyszy pracujących obecnie w PGR-ach, aby w zrozumieniu potrzeb, jakie wynikły wskutek niesprzyjających warunków atmosferycznych, przedłużyli swój pobyt o dalsze 7 dni, a tym samym przyczynili się do zabezpieczenia zbioru plonów.

Centralna Rada Związków Zawodowych jest przekonana, że aktyw związkowy, który w pełni docenia znaczenia akcji żniwno-omłotowej, włączy się w cenną inicjatywę tych towarzyszy i dopomoże do zakończenia żniw w PGR-ach.

Do pracy w dodatkowym okresie stosują się w pełni postanowienia uchwały Prezydium Rządu z dnia 1. 7. 1952 r. w szczególności przedłużony okres pozostania przy pracach żniwnych nie koliduje z przepisami o dyscyplinie pracy. Okresu tego nie zalicza się również na poczet urlopu wypoczynkowego.

Troska o pogłębienie pracy placówek Służby Zdrowia na terenie wsi — tematem plenarnego posiedzenia aktywu związkowego

(B) W Bydgoszczy odbywają się plenarne zebrania, organizowane przez zarządy okręgowe poszczególnych związków zawodowych, poświęcone omówieniu uchwał VII Plenum KC PZPR i X Plenum CRZZ. W dniu wczorajszym plenarne posiedzenie, poświęcone tym zagadnieniom, zostało zwołane przez Zarząd Okręgowy Zw. Zaw. Pracowników Służby Zdrowia. Udział w nim wzięli przedstawiciele prezydiów rad, przodownicy pracy i aktyw społeczny z terenu województwa bydgoskiego.

Po powołaniu prezydium, w skład którego weszli przedstawiciele Partii, Zarządu Głównego Związku, CRZZ, Wydziału Zdrowia Prez. WRN i przodujących pracowników służby zdrowia, referat wygłosił przewodniczący Zarządu Okręgowego tow. Ludwik Pawlak.

Omawiając dotychczasowe niedociągnięcia w pracy związku, tow. Pawlak wykazał, że praca polityczna aktywu związkowego jest niedostateczna, często żywiołowa i mało systematyczna.

W dziedzinie współzawodnictwa zauważyć można szereg błędów, jak brak systematyczności, brak należytej kontroli wykonywania zobowiązań, schematyczność w ich organizowaniu oraz niedostateczne upowszechnianie wyższych form współzawodnictwa. Częścią składową ruchu współzawodnictwa pracy jest problem wynalazczości pracowniczej i racjonalizatorstwa. Centralna Komisja Wynalazczości Pracowniczej rozpatrzyła 112 projektów, z których zakwalifikowała do zastosowania 82. Do wyróżniających się racjonalizatorów w dziedzinie służby zdrowia na terenie kraju należy dr Juszko z Wojewódzkiego Szpitala w Bydgoszczy. Również w naszym mieście powstał pierwszy w Polsce klub techniki i racjonalizacji służby zdrowia. Współzawodniczy on obecnie o pierwsze miejsce z klubem przy Szpitalu Miejskim w Gliwicach.

Przed związkami zawodowymi w ogóle, a Związkiem Zaw. Prac. Służby Zdrowia szczególnie, stoją niezwykle ważne zadania, jeśli chodzi o umocnienie spójni między miastem i wsią. Pracownicy służby zdrowia mają tu duże pole do działania. Ważną rolę w tej pracy odgrywają ekipy lekarskie, mające już duże osiągnięcia. Do bolączek należy brak planowości i programowości w akcji społecznej ekip lekarsko-pielęgniarskich.

Sprawę tę szeroko omówił w dyskusji dr Fischbach, zaproponował on, aby każda placówka służby zdrowia wzięła pod stałą i systematyczną opiekę jeden zespół wiejski. Umożliwi to stałe przeprowadzanie akcji profilaktycznej i kontrolę stanu sanitarnego, pozwoli na pogłębienie opieki nad dziećmi i matkami, na wykrywanie źródeł chorób. Trzeba, aby wieś wyraźnie i stale odczuwała opiekę pod względem zdrowotności, troskę Polski Ludowej o zdrowie ludności wiejskiej.

Dr Barciszewski omówił zadania służby zdrowia w pionie sanitarno-epidemiologicznym. Do ważniejszych należą: usystematyzowanie kontroli w instytucjach, zajmujących się środkami spożywczymi, wzmocnienie kontroli wody do picia zwłaszcza po wsiach, rozciągnięcie akcji sanitarnej na cały rok, wzmocnienie walki z infekcją w zakładach zamkniętych, stałe całoroczne szkolenie kadr lekarzy, pielęgniarek, dezynfektorów i kontrolerów oraz korzystanie w jak najszerszym zakresie z doświadczeń radzieckiej służby zdrowia.

Przedstawiciel Wydziału Zdrowia Prez. WRN — Zalewski omówił sprawę szkolnictwa na odcinku zdrowia. Na terenie województwa znajduje się 6 szkół II stopnia o specjalizacji felczerskiej. [illegible] tych szkół ma możność uczęszczania na wyższe studia medyczne.

Odbywają się kursy dla młodszych pielęgniarek, organizowane przez PCK. Kursy te przekształcają się obecnie w 2-letnie szkoły dla pielęgniarek, przy czym 1 rok nauki ma charakter ściśle teoretyczny, drugi zaś praktyczny.

Personel z niepełnymi kwalifikacjami doszkala się w szpitalach istniejących na terenie województwa lub w szpitalach specjalistycznych.

* * *

Wczoraj obradowało w Bydgoszczy również plenum Zarządu Okręgowego Związku Zawodowego Metalowców. Referat na temat aktualnych zadań związku w województwie bydgoskim wygłosił przewodniczący Zarządu Okręgowego tow. Drabiński.

Referent omówił szczegółowo sprawy związane z pracą związku jak rozwój współzawodnictwa i racjonalizatorstwa, pracę ekip łączności miasta ze wsią, szkolenie zawodowe i polityczne oraz szereg innych zagadnień. Po referacie wywiązała się dyskusja, w której wzięło udział około 20 osób.

Imperialiści francuscy stracili w Wietnamie 219.346 żołnierzy i oficerów

PEKIN (PAP) — Wietnamska Agencja Informacyjna ogłosiła komunikat dowództwa naczelnego Wietnamskiej Armii Demokratycznej. Komunikat stwierdza, iż od początku walki narodowo-wyzwoleńczej tj. od grudnia 1946 r. do czerwca 1952 r. wojska kolonizatorów francuskich straciły w Wietnamie 219.346 żołnierzy i oficerów. W okresie od grudnia 1946 roku do końca 1951 r. nieprzyjaciel stracił w zabitych i wziętych do niewoli 170 tys. żołnierzy. W okresie od lutego do początku czerwca br. tj. po wyzwoleniu Hoa Binh, w walkach z armią demokratyczną, straty nieprzyjaciela wynoszą 49.300 żołnierzy. Poległo 2 generałów i 8 pułkowników, 3 pułkowników dostało się do niewoli.

Wojska demokratyczne zdobyły 43.068 karabinów, 10.395 karabinów maszynowych, 384 moździerze i wiele innego sprzętu wojskowego. Ponadto wojska ludowe zdobyły 71 samochodów. Zniszczono 4.133 samochody, 165 samolotów, 301 lokomotyw, 564 wagony, 139 statków rzecznych i 60 dział.

Straty wojsk amerykańskich w Korei

PEKIN (PAP) — Agencja Nowych Chin donosi, iż wojska nieprzyjacielskie straciły na frontach koreańskich w lipcu br. 19.502 żołnierzy i oficerów, w tym Amerykanie stracili 8.962 żołnierzy i oficerów, zaś oddziały lisynmanowskie — 10.049 żołnierzy i oficerów.

Oddziały Wojsk Ludowych i ochotników chińskich zestrzeliły 130 i uszkodziły 149 samolotów nieprzyjacielskich. Zniszczono lub uszkodzono 99 czołgów, 29 dział oraz 87 pojazdów mechanicznych.

Spółdzielcy zobowiązaniami witają swój Kongres

Pragnąc godnie powitać zbliżające się obrady I Kongresu Spółdzielczości Zaopatrzenia i Skupu, pracownicy wielu GS-ów i PZGS-ów podejmują zobowiązania mające na celu usprawnienie działalności placówek spółdzielczych, przede wszystkim przez podniesienie organizacji pracy w punktach skupu i sprawniejsze zaopatrywanie chłopów w towary przemysłowe.

* * *

W Warszawie w czasie trwania kongresu czynna będzie specjalna wielka wystawa, obrazująca szybki i wszechstronny rozwój spółdzielczości samopomocowej w latach 1948—1952. Przy pomocy pomysłowo wykonanych plansz i wykresów przedstawiono tu m. in. osiągnięcia w rozbudowie sieci punktów detalicznej sprzedaży, sklepów branżowych i wiejskich domów towarowych oraz zobrazowano wzrost rozprowadzanej ilości towarów przemysłowych wśród ludności wiejskiej.

Z FRONTU WALKI O PLON 3 ROKU SZEŚCIOLATKI

Prezydium GRN w Lisewie toleruje kułackie zaległości

(Dokończenie ze str. 1)

W gromadzie Malankowo, gmina Lisewo w powiecie chełmińskim, Alfons Głazik, posiadacz 63 ha ziemi, zalega ze spłatą na SFOR z roku ubiegłego 28.000 zł.

Głazik nie płaci również podatku gruntowego w roku bieżącym: na poczet należności z tego tytułu wpłacił zaledwie 5 tysięcy złotych, nie troszcząc się o uregulowanie pozostałej kwoty. Głazik nie wypełnia również innych obowiązków wobec państwa, jak np. odstawy mleka i żywca.

Głazik poza tym świadomie dewastuje swoje gospodarstwo.

Prezydium GRN w Lisewie zamiast zastosować w stosunku do opornego kułaka sankcje karne, toleruje sabotowanie przez niego obowiązków

Tak nie można...

Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Łankowicach na polecenie Prezydium PRN w Chojnicach umorzyło wielu kułakom zaległości w odstawie zboża z roku ubiegłego oraz w 11 wypadkach dokonało poważnych obniżek zaległości.

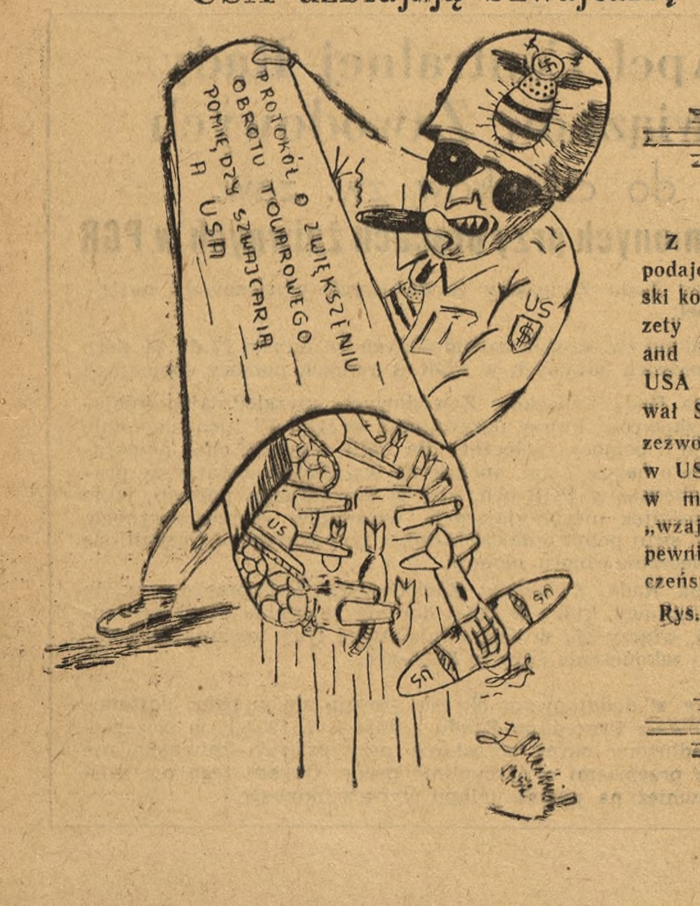
I tak np. Katarzynie Wendel (34 ha) z 2243 kg zaległości pozostawiono tylko 500 kg., Buksakowskiemu (25,65 ha) zaległość w wysokości 7 tysięcy kg. obniżono na 400 kg. a Janowi Jurkowi (39 ha) całkowicie umożono zaległość wynoszącą 8 tysięcy kg.

Ten tolerancyjny stosunek do kułaków ze strony Prezydium GRN spowodował, że w roku bieżącym wpłynęło od nich już 28 wniosków o ulgi w odstawie zboża. Złożyli je przeważnie tacy, jak: Jan Szpajer, (22,93 ha przelicz.) i Katarzyna Wendel (34 ha) oraz inni.

Ciekawe, czy kułakom tym, którzy w roku ubiegłym nie wywiązali się z planowej odstawy zboża, Prezydium GRN ma zamiar obniżyć plany odstaw i w roku bieżącym.

P. K.

USA uzbrajają Szwajcarię

Z PRASY: Jak podaje waszyngtoński korespondent gazety „Chicago Sun and Times" rząd USA zakomunikował Szwajcarii, że zezwoli na zakup w USA uzbrojenia w myśl ustawy o „wzajemnym zapewnieniu bezpieczeństwa".

Rys. Z. Olesiński

Przygotowania do VI sesji Rady Międzynarodowego Związku Studentów

Studenci polscy przygotowują się do wzięcia udziału w VI sesji Rady Międzynarodowego Związku Studentów, która odbędzie się w Bukareszcie w dniach od 1 do 11 września. W obradach sesji uczestniczyć będzie ok. 450 delegatów i obserwatorów z 70 różnych krajów świata.

Anton Jugow — wicepremierem Rządu Bułgarskiego

SOFIA (PAP) — Prezydium Zgromadzenia Narodowego Bułgarskiej Republiki Ludowej mianowało dotychczasowego ministra Przemysłu Ciężkiego — Antona Jugowa zastępcą Przewodniczącego Rady Ministrów.

Ministrem Przemysłu Ciężkiego mianowany został dotychczasowy wiceminister tego resortu — Tano Colow.

Nowy podsekretarz stanu w Ministerstwie Przemysłu Maszynowego

Prezydent RP mianował ob. Zdzisława Kopczyńskiego podsekretarzem stanu w Ministerstwie Przemysłu Maszynowego.

Budowa Kanału Stalingradzkiego rozpoczęta

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje, że między Wołgą a rzeką Ural rozpoczęto budowę głównego Kanału Stalingradzkiego wchodzącego w skład stalingradzkiego systemu hydroenergetycznego. Kanał ten nawodni miliony hektarów ziemi. Na trasie kanału pracują potężne koparki kroczące i inne maszyny zastępujące pracę wielu tysięcy ludzi.

Nowa budowla urzeczywistni odwieczne marzenia narodu kazachskiego o przekształceniu pustyń zachodniego Kazachstanu w żyzne ziemie. Na terytorium Kazachstanu znajdować się będzie 9 wielkich kanałów nawadniających, które pobierać będą wodę z Kanału Stalingradzkiego.

III Zjazd albańskich zw. zaw.

TIRANA (PAP). W Tiranie rozpoczęły się obrady III Zjazdu albańskich związków zawodowych. W prezydium Zjazdu zasiedli członkowie Biura Politycznego i KC Albańskiej Partii Pracy z Enver Hodżą na czele, członkowie delegacji WCSPS i innych delegacji zagranicznych oraz czołowi działacze i aktywiści ruchu związkowego w Albanii.

Zjazd dokona wyboru nowych naczelnych władz związków zawodowych.

SPORT - SPORT

Mistrzostwa świata w siatkówce

MOSKWA (PAP). W dniu dzisiejszym tj. 22 bm. rozpoczęły się finałowe spotkania drużyn męskich w rozgrywanych w Moskwie Mistrzostwach Świata w Siatkówce.

W pierwszym dniu rozgrywek finałowych spotkają się: Czechosłowacja — Francja, Węgry — ZSRR oraz walczące o miejsce od 7 do 11: Liban — Izrael i Polska — Indie.

W dalszym ciągu rozgrywek drużyn kobiecych, dziś Polki grać będą z reprezentacją Indii, Rumunia z ZSRR i Francja z Czechosłowacją.

Drugi dzień Międzynarodowych Tenisowych Mistrzostw Polski w Sopocie

SOPOT. W drugim dniu Międzynarodowych Tenisowych Mistrzostw Polski w Sopocie rozegrano tylko 6 spotkań eliminacyjnych, ponieważ ulewny deszcz utrudniał przeprowadzenie gier.

Wyniki mężczyzn:

Romaniuk — M. Badin (Rumunia) 1:6, 7:5, 8:6, 6:2. Wawrzyńczak — Sawaszkiewicz 7:5, 6:3, 7:3. Pusztaty (Rumunia) — Mraczek 6:1, 3:6, 6:2, 7:5 Olejniszyn — Jarek 6:3, 8:4, 6:3. Sebrala — Massurenko (NRD) 6:0, 6:1, 6:3.

Spotkanie w grze pojedynczej kobiet między Namian (Rumunia) a Krawczykówną zakończyło się zwycięstwem Rumunki 3:6, 6:5, 6:1.

„GAZETA POMORSKA"
Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Redaguje Kolegium
Nakład RSW „Prasa"

REDAKCJA Bydgoszcz, ul. Dworcowa 13. Telefony: Redaktor naczelny 47-95. Sekretarz redakcji: 47-60. Działy: sportowy, miejski, terenowy i depeszowy 47-89. Dział rolny 47-96. Działy: gospodarczy, partyjny, kulturalno-oświatowy 47-60. Działy: korespondentów, listów czytelników i interwencji oraz porad prawnych: ul. Dworcowa 12, tel. 48-99 i 41-90. Sekretariat Redakcji 47-99.

Redakcja nocna 47-89.
Redaktor techniczny i korektornia 38-73.
Administracja: ul. Dworcowa 13, tel. 48-96 i 48-56.

Prenumerata i Kolportaż: PPK „Ruch" Oddz. Bydgoszcz, ul. Armii Czerwonej 6, Centrala: 27-90. Prenumerata zbiorowa: 19-51 Sprzedaż komisowa: 19-51. Prenumerata pocztowa i indywidualna: 19-50 Reklamacje: Centrala 27-90 wewn. 007.

Wpłaty na prenumeratę pocztową przyjmują wszystkie Urzędy Pocztowo-Telekomunikacyjne oraz kasa PPK „Ruch" w Bydgoszczy przy ul. Armii Czerwonej 6. Prenumerata miesięczna: 4,50 zł. Prenumerata zbiorowa: 2,25 zł. Przy zgłoszeniu prenumeraty należy podać dokładny adres.

Biuro Ogłoszeń: Dworcowa 16, tel. 48-08.

E-3-10703

Tłoczono czcionkami Drukarni RSW „Prasa" — Bydgoszcz
form. 75/115,5, rodzaj druk mat. klasa VII gramatura 50 g.

IX wyścig kolarski „Dookoła Polski"

Wrzesiński wygrywa III etap ale Drążkowski nadal prowadzi

W Gdyni, podobnie jak w Olsztynie, deszcz żegnał kolarzy. Mimo to na ulicach miasta tysiące mieszkańców z kwiatami i przy dźwięku orkiestr żegnało kolarzy udających się do odległej o 190 km. Bydgoszczy.

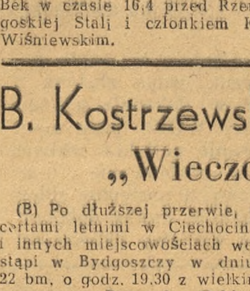
Żółtą koszulkę przodownika wyścigu włożył młody zawodnik CWKS — Drążkowski.

Czy pojedzie w niej również na IV etapie? — padają pytania. Czy będzie pierwszy w Bydgoszczy?

Odpowiedź otrzymaliśmy po 5 godzinach. Ale wróćmy na trasę, gdyż kolarze jadą już przez ulice Wrzeszcza.

Tu dowiadujemy się, że z licznej czołowej grupy urwali się Sałyga i bydgoszczanin Bonk. Obaj zyskują ok. 3 min. przewagi. W Pruszczu Gdańskim czeka na nich lotny finisz. Szybszy jest Bonk. Dwójka ta ucieka coraz bardziej. Wreszcie rusza pogoń. Prowadzi Wójcik, towarzyszą mu Królak i Ulik.

Nadchodzi drugi lotny finisz. Zwycięża tym razem Sałyga. Jesteśmy już oddaleni od Gdańska o 36 km. Z drugiej licznej grupy urywają się teraz Gabrych, Wilczewski, Świercz, Hadasik i Łasak. Mamy więc na trasie dwie czołowe grupy, gdyż Wójcik z kolegami zdążył już doścignąć Sałygę i Bonka. Na 12 km. przed Gniewem odpada Hadasik. Słabnie również Bonk, który acz kolwiek jechał doskonale, to jednak nie mógł podołać takim rutyniarzom jak: Wójcik, Królak czy Sałyga. Po 90 km. Bonk odpada z czołówki. Z czołowej grupy odpada również Królak.

WRZESIŃSKI

Na 105 km. Gabrych i jego koledzy doganiają pierwszą grupę, w której m. in. znajdują się Sałyga, Ulik i Wójcik.

Bardzo ambitnie jechał zawodnik Kolejarza — Szczur. Kiedy po kilkunastokilometrowej zaciętej pogoni za czołówką dogania ją, pierwszy przychodzi mu z pomocą jego kolega klubowy — Wrzesiński. Nie wiele to jednak pomaga. Na 80 km. przed metą Szczur ponownie odpada od czołówki, w której kręci obecnie aż 26 kolarzy z przodownikiem wyścigu — Drążkowskim na czele.

Od chwili startu upłynęło trzy godziny, kolarze przejechali już 113 km. Z kolei również Sałyga nie wytrzymuje tempa i traci kontakt z czołową grupą, która szybko pędzi do Bydgoszczy.

Z punktu odżywczego w Świeciu niewielu korzysta. Nic dziwnego. Do Bydgoszczy jeszcze tylko 46 km. A więc jest już niedaleko. Przez Świecie w pierwszej grupie przelatuje m. in. Czyż, Wójcik, młody Zdunek, Wandor, Węglenda, Wrzesiński i Liszkiewicz. Za nimi jadą: Gabrych, Sałyga, Jankowski i Królak.

Coraz liczniejsze tłumy po obu stronach szosy oznajmiają, że meta III etapu — Bydgoszcz — jest już nie daleko. Kolarzy witają liczne transparenty, a nie rzadko pod koła rowerów padają wiązanki kwiatów.

Na stadionie Gwardii zebrało się kilkanaście tysięcy bydgoszczan, którzy z wielkim zainteresowaniem słuchają meldunków z trasy.

Jeszcze na Al. 1 Maja wyścig prowadzi górnik Chwiendacz, lecz na ostatnim odcinku trasy przed stadionem wyskakuje Wrzesiński, który pierwszy wpada na stadion. Oklaskom i wiwatom na cześć sympatycznego kolejarza nie ma końca. W odległości kilkunastu metrów za Wrzesińskim na stadion przybywa Klabiński, za nim Ulik i Liszkiewicz. W tej też kolejności kolarze ci mijają metę.

Tak więc Wrzesiński już po raz drugi wpisał się na listę zwycięzców w IX wyścigu „Dookoła Polski". Przodownik wyścigu Drążkowski przy wjeździe na stadion zderzył się z Czyżem i stracił wiele cennych sekund. Strata jednak nie była aż tak wielka, ażeby zawodnika CWKS-u pozbawiła żółtej koszulki. Pojedzie w niej również do Poznania.

Wyniki tech. III etapu:

1. Wrzesiński Kolejarz 5:39,27,
2. Klabiński Gwardia 5:39,32
3. Ulik Gwardia 5:39,33
4. Liszkiewicz Gwardia 5:39,35
5. Chwiendacz Górnik 5:39,35

Na szóstym miejscu sklasyfikowano 14 zawodników w kolejności alfabetycznej: Cuch, Czyż, Drążkowski, Kapiak, Łasak, Świercz, Wójcik, Waliszewski, Węglenda, Wilczewski, Wandor, Stolarczyk, Zalewski i Zdunek.

Drużynowo etap wygrała Gwardia 16:58,44 godz. przed CWKS.

Po dwóch etapach w klasyfikacji indywidualnej prowadzi nadal Drążkowski CWKS. Na drugim miejscu znajduje się obecnie — Czyż Kolejarz.

Na mecie:

Wiadomość o mającym się odbyć wyścigu kolarskim Dookoła Polski oraz o tym, że III jego etap będzie w Bydgoszczy, wzbudziła wielkie zainteresowanie wśród mieszkańców stolicy Pomorza. Toteż nie zdziwiło nas wcale to, kiedy wzdłuż ulic, którymi przejeżdżać mieli kolarze, ujrzeliśmy tysięczne tłumy bydgoszczan oczekujących z niecierpliwością pierwszych zawodników.

Liczne rzesze zgromadziły się na stadionie Gwardii, gdzie od godz. 16 oklaskiwały członków Kadry Narodowej, biorących udział w zawodach kolarskich na torze.

Wyścig sprinterski obejmujący dwa okrążenia toru wygrał członek Kadry Narodowej — Bek w czasie 16,4 przed Rzempowskim z bydgoskiej Stali i członkiem Kadry Narodowej Wiśniewskim.

W biegu australijskim (12 okrążeń toru) zwyciężył Skomski w czasie 7,10 przed Woźniakiem z Unii (Toruń) i Ozorkiewiczem (Kadra Narodowa).

Bieg drużynowy na 10 okrążeń toru wygrała Kadra Narodowa w składzie: Bek, Wiśniewski, Murowaniecki i Borucz w czasie 6.2[illegible] przed reprezentacją Pomorza, w skład której wchodzili: Pacholski, Mioduszewski, Rzempowski, Woźniak.

W biegu, który obejmował 20 okrążeń toru z 4 finiszami o nagrodę ZS Gwardia startowało 19 zawodników. Zwyciężył Bek (16 pkt.) przed Wiśniewskim (12 pkt.), Murowanieckim i Skomskim (po 4 pkt.).

B. Kostrzewska i M. Woźniczko solistami „Wieczoru muzyki popularnej"

(B) Po dłuższej przerwie, wypełnionej koncertami letnimi w Ciechocinku, Inowrocławiu i innych miejscowościach wczasowych — wystąpi w Bydgoszczy w dniu dzisiejszym tj. 22 bm. o godz. 19.30 z wielkim nadzwyczajnym programem **Pomorska Orkiestra Symfoniczna.** Niezwykle interesująco zapowiadający się program tego „Wieczoru muzyki popularnej" stoi przede wszystkim pod znakiem baletu i operetki. Orkiestra pod dyr. **Olgierda Straszyńskiego** wykona arcymelodyjne, popularne fragmenty taneczne „Pięknej Galatei" Suppego, „Krainy uśmiechu" Lehara, „Sylwii" Delibesa, „Giocondy" Porcelliego.

Jako solistów wieczoru usłyszymy popularnych artystów Państwowej Opery w Poznaniu **Barbarę Kostrzewską i Mariana Woźniczkę.** Program przewiduje w ich wykonaniu piosenki hiszpańskie oraz arie i duety z operetek Kalmana, Lehara, Frimmla i Jana Straussa, dawno w Bydgoszczy niesłyszane.

W związku z nieustabilizowaną pogodą koncert odbędzie się nie na kortach Gwardii jako zostało ogłoszone na afiszach, lecz o godzinie 19.30 w Państwowym Teatrze Ziemi Pomorskiej.

Ceny biletów od zł 6 do 12.

Tydzień Lotnictwa

(B) Tydzień Lotnictwa trwa. Polskie Radio nadaje pogadanki i reportaże dźwiękowe, w zakładach pracy odbywają się pogadanki o tematyce lotniczej, w kinach wygłaszane są prelekcje poprzedzające seanse filmowe. W wielu zakładach pracy przygotowano gazetki ścienne o tematyce lotniczej.

W dniu 23 bm. o godzinie 18,00 odbędzie się w ramach Tygodnia Lotnictwa na Placu Wolności wiec, na który złożą się prócz referatu, występy artystyczne Wojskowego Zespołu Pieśni i Tańca.

Zebranie sekcji atletycznej ZS Stal

(B) Dziś, w piątek, dnia 22 bm. o godz. 19 odbędzie się zebranie sekcji atletycznej ZS Stal w świetlicy Bydgoskiej Fabryki Narzędzi przy ul. Armii Czerwonej nr 36.

Wobec zbliżających się rozgrywek o mistrzostwo klasy wojewódzkiej, obecność obowiązkowa.

Z życia Partii

Wydział Propagandy, Oświaty i Kultury KM PZPR w Bydgoszczy zawiadamia, że w sobotę dnia 23. bm. o godzinie 14,00 w sali KM PZPR w Bydgoszczy, Plac Pawła Findera 10, odbędzie się narada nauczycieli — członków PZPR oraz członków ZMP z wszystkich typów szkół z terenu miasta Bydgoszczy.

Obecność na naradzie obowiązkowa.

Uwaga rodzice!

(B) Dzieci, znajdujące się na koloniach letnich w Dąbiu Kujawskim i Lubrańcu wracają do Bydgoszczy dnia 22 bm. Pociąg przyjeżdża na dworzec główny o godzinie 18,30.

Dzieci z kolonii Łoboda przybędą 22 bm. o godzinie 19 na dworzec autobusowy.

O powrocie młodzieży z obozów Leśno, Lipno, Wąbrzeźno i Gubin rodzice zostaną zawiadomieni listownie.

Co? - Gdzie? - Kiedy?

KINA

POMORZANIN — „Wiosna w Sakenie" (godz. 16, 18, 20).

POLONIA — „Pod niebem Sycylii" (godz. 16 18, 20)

WOLNOŚĆ — „Radosne spotkanie" (godz. 16, 18 20).

GRYF — „Śmiali ludzie" (godz 17, 19).

ORZEŁ — „Ostatni Mohikanin" (godz. 17, 19).

MIR — „Trzcinowe dzwony" (godz. 19).

BAŁTYK — „Życie zwycięża". (godz. 17 i 19).

ROZMAITOŚCI — Promienie Roentgena Biskupin. Czy zwierzęta myślą. (Od godz. 16 do 23)

OGRODOWE BAGATELA — „Córka marynarza" (godz. 20).

WYSTAWY

Muzeum im. L. Wyczółkowskiego — otwarte codziennie od godz. 9—15 w środy i piątki od godz. 12 do 19.

POMORSKI DOM SZTUKI
Wystawa grafiki Rembrandta.

TEATR ZIEMI POMORSKIEJ

Dziś — „Wieczór muzyki popularnej" — godz. 19.30.

DYŻURY NOCNE APTEK SPOŁECZNYCH

Od soboty, dnia 16 bm. godz. 22, do soboty, dnia 23 bm. godz. 8 rano dyżur nocny dla rejonu Śródmieście i Bielawy — pełnić będzie:

Apteka Społeczna nr 13, Al. 1 Maja 27, tel. 23-14.

Dla rejonu Wilczak, Okole, Czyżkówko oraz pozostałych przedmieść stały dyżur nocny pełnić będzie:

Apteka Społeczna nr 12, ul. Grunwaldzka nr 37, tel. 34-3[illegible]

Dyżur nocny trwa od godziny 22 do 8 rano.

Projekt Statutu
Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

MOSKWA (PAP). Na łamach dziennika „Prawda" z 20 bm. ukazał się Projekt Statutu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, uchwalony na ostatnim Plenum KC WKP(b) dla przedstawienia XIX Zjazdowi WKP(b), zwołanemu na dzień 5 października br.

Oto jego tekst w przekładzie polskim:

Projekt KC WKP(b)
Tekst zmienionego Statutu Partii
(Czwarty punkt porządku dziennego Zjazdu)

STATUT
Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

I.
Partia, członkowie partii, ich obowiązki i prawa

1. Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego jest dobrowolnym bojowym związkiem ludzi jednej myśli — komunistów, zorganizowanym spośród klasy robotniczej, pracujących chłopów i pracującej inteligencji.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, zorganizowawszy sojusz klasy robotniczej i chłopstwa pracującego, doprowadziła w wyniku Rewolucji Październikowej 1917 roku do obalenia władzy kapitalistów i obszarników, do zorganizowania dyktatury proletariatu, do likwidacji kapitalizmu, do zniesienia wyzysku człowieka przez człowieka i zapewniła zbudowanie społeczeństwa socjalistycznego.

Obecnie główne zadania Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego polegają na tym, aby zbudować społeczeństwo komunistyczne w drodze stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu, podnosić nieustannie materialny i kulturalny poziom społeczeństwa, wychowywać członków społeczeństwa w duchu internacjonalizmu i ustanowienia braterskiej więzi z masami pracującymi wszystkich krajów, ze wszech miar umacniać aktywną obronę ojczyzny radzieckiej przed agresywnymi działaniami jej wrogów.

2. Członkiem Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego może być każdy pracujący, nie wyzyskujący cudzej pracy obywatel Związku Radzieckiego, który uznaje program i Statut partii, aktywnie przyczynia się do ich realizacji, pracuje w jednej z organizacji partii i wykonuje wszystkie uchwały partii.

Członek partii opłaca ustalone składki członkowskie.

3. Członek partii jest obowiązany:

a) Ze wszech miar strzec jedności partii jako głównego warunku siły i potęgi partii;

b) Być aktywnym bojownikiem o wykonanie uchwał partii. Nie wystarcza, aby członek partii jedynie zgadzał się z uchwałami partyjnymi, członek partii obowiązany jest walczyć o wcielenie tych uchwał w życie. Bierny i formalny stosunek komunistów do uchwał partii osłabia zdolność bojową partii i dlatego nie da się pogodzić z pozostawaniem w jej szeregach;

c) Być wzorem w pracy, opanowywać technikę swego zawodu, podnosząc nieustannie swe kwalifikacje produkcyjne, zawodowe;

d) Codziennie umacniać więź z masami, we właściwym czasie reagować na pragnienia i potrzeby ludzi pracy, wyjaśniać bezpartyjnym masom sens polityki i uchwał partii, pamiętając, że siła i niezwyciężoność naszej partii polega na jej organicznej i nierozerwalnej więzi z narodem;

e) Pracować nad podniesieniem poziomu swego uświadomienia, nad opanowaniem podstaw marksizmu—leninizmu;

f) Przestrzegać dyscypliny partyjnej i państwowej, obowiązującej w równym stopniu wszystkich członków partii. W partii nie może być dwóch dyscyplin — jednej dla kierowników, drugiej dla szeregowych. Partia ma jedną dyscyplinę, jedno prawo dla wszystkich komunistów, niezależnie od zasług i zajmowanych przez nich stanowisk. Naruszenie dyscypliny partyjnej i państwowej jest wielkim złem, przynoszącym szkodę partii i dlatego nie da się pogodzić z pozostawaniem w jej szeregach;

g) Rozwijać samokrytykę i krytykę od dołu, ujawniać niedociągnięcia w pracy i walczyć o ich usunięcie, walczyć przeciwko pokazowej pomyślności i upajaniu się sukcesami w pracy. Tłumienie krytyki jest wielkim złem. Ten, kto tłumi krytykę, zastępuje ją efekciarstwem i chełpliwością, nie może znajdować się w szeregach partii.

h) Komunikować kierowniczym organom partyjnym aż do Komitetu Centralnego Partii o niedociągnięciach w pracy bez względu na osobę. Członkowi partii nie wolno ukrywać złego stanu rzeczy, zamykać oczu na niewłaściwe postępowanie, przynoszące szkodę interesom partii i państwa. Ten, kto przeszkadza członkowi partii w wykonywaniu tego obowiązku, powinien ponieść surową karę, jako winny naruszenia woli partii;

i) Być szczerym i uczciwym wobec partii, nie dopuszczać do zatajania i wypaczania prawdy. Nieszczerość komunisty wobec partii i oszukiwanie partii jest najcięższym złem i nie da się pogodzić z pozostawaniem w szeregach partii;

j) Przestrzegać tajemnicy partyjnej i państwowej, wykazywać czujność polityczną, pomnąc, że czujność komunistów niezbędna jest na każdym odcinku i w każdej sytuacji. Rozgłaszanie tajemnicy partyjnej i państwowej, jest przestępstwem wobec partii i nie da się pogodzić z pozostawaniem w jej szeregach;

k) Na każdym stanowisku, powierzonym przez partię, nieugięcie realizować wskazania partii o właściwym doborze kadr według ich kwalifikacji politycznych i fachowych. Naruszenie tych wskazań, dobór pracowników na podstawie kumoterstwa, sympatii osobistej lub ziomkostwa lub pokrewieństwa nie da się pogodzić z pozostawaniem w partii.

4. Członek partii ma prawo:

a) Brać udział w swobodnym i rzeczowym omawianiu na zebraniach partyjnych lub w prasie partyjnej zagadnień polityki partyjnej;

b) Krytykować na partyjnych zebraniach każdego działacza partyjnego;

c) Wybierać i być wybieranym do władz partyjnych;

d) Żądać swego osobistego udziału we wszystkich wypadkach, kiedy zapada uchwała dotycząca jego działalności lub postępowania;

e) Zwracać się z każdą sprawą i oświadczeniem do każdej instancji partyjnej aż do KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

5. Przyjmowanie w poczet członków partii odbywa się wyłącznie w trybie indywidualnym. Nowi członkowie przyjmowani są spośród kandydatów, którzy przebyli ustanowiony okres kandydowania. W poczet członków partii przyjmowani są uświadomieni, aktywni i oddani sprawie komunizmu robotnicy, chłopi i inteligenci.

Do partii przyjmuje się osoby, które ukończyły 18 lat.

Tryb przyjmowania kandydatów w poczet członków partii:

a) Wstępujący w poczet członków partii przedkładają opinie polecające trzech członków partii o co najmniej trzyletnim stażu partyjnym i którzy znają ich co najmniej rok ze wspólnej pracy.

Uwaga pierwsza.

Przy przyjmowaniu do partii członków WLKSM, opinia polecająca Komitetu Rejonowego WLKSM równoważna jest opinii polecającej jednego członka partii.

Uwaga druga.

Członkowie i zastępcy członków KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego powstrzymują się od wydawania opinii polecających.

b) Sprawę przyjęcia do partii rozpatruje i rozstrzyga ogólne zebranie podstawowej organizacji partyjnej, której uchwała staje się prawomocną po zatwierdzeniu przez komitet rejonowy, w miastach zaś, w których nie istnieje podział na dzielnice — komitet miejski partii.

Przy omawianiu sprawy przyjęcia do partii obecność opiniodawców nie jest obowiązkowa.

c) Młodzież w wieku do lat 20 włącznie przyjmowana jest do partii wyłącznie z szeregów WLKSM.

d) Byli członkowie innych partii przyjmowani są w poczet członków partii na podstawie opinii polecających pięciu członków partii: trzech o dziesięcioletnim stażu partyjnym i dwóch o przedrewolucyjnym stażu — wyłącznie przez podstawową organizację partyjną, z obowiązkowym zatwierdzeniem przez KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

6. Opiniodawcy ponoszą odpowiedzialność za rzetelność wydawanych przez nich opinii polecających.

7. Staż partyjny kandydatów przyjmowanych w poczet członków partii liczy się od dnia powzięcia przez ogólne zebranie właściwej podstawowej organizacji partyjnej uchwały o przyjęciu danego towarzysza w poczet członków partii.

8. Każdy członek jednej organizacji partyjnej w razie przeniesienia się na teren działalności innej organizacji jest zaliczany przez tę ostatnią organizację w poczet jej członków.

Uwaga. Przenoszenie się członków partii z jednej organizacji do drugiej odbywa się zgodnie z regułami ustalonymi przez KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

9. Członkowie partii i kandydaci, którzy bez uzasadnionych przyczyn w ciągu trzech miesięcy nie wpłacili składek członkowskich, automatycznie przestają być członkami partii, podstawowa organizacja partyjna podejmuje w tej sprawie odpowiednią uchwałę, podlegającą zatwierdzeniu przez rejonowy lub miejski komitet partii.

10. O wydaleniu komunisty z partii decyduje ogólne zebranie tej podstawowej organizacji partyjnej, do której wydalany należy; uchwałę w tej sprawie zatwierdza rejonowy lub miejski komitet partii. Uchwała komitetu rejonowego lub miejskiego w sprawie wydalenia z partii staje się prawomocną jedynie w tym wypadku, jeśli zostaje zatwierdzona przez komitet obwodowy partii, komitet krajowy lub KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

Do chwili zatwierdzenia przez komitet obwodowy, krajowy lub KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej uchwały w sprawie wydalenia z partii, członek partii zachowuje legitymację partyjną i ma prawo uczestniczyć w zamkniętych zebraniach partyjnych.

11. Podstawowa organizacja partyjna nie może podejmować uchwały w sprawie wydalenia z partii komunisty, jeśli jest on członkiem KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej, komitetu krajowego, obwodowego, okręgowego, miejskiego lub rejonowego.

O wydaleniu członka KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej, komitetu krajowego, obwodowego, okręgowego, miejskiego lub rejonowego ze składu komitetu partyjnego lub z szeregów partii decyduje plenum właściwego komitetu, jeśli większością dwóch trzecich głosów uzna to za konieczne.

12. O wydaleniu członka KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego ze składu KC lub z szeregów partii decyduje Zjazd Partii lub w okresie między zjazdami — plenum KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego większością 2/3 głosów członków plenum KC. Na miejsce wydalonego z KC automatycznie wchodzi zastępca członka KC, w trybie ustalonym przez Zjazd Partii przy wyborach zastępców członków KC.

13. W wypadkach, gdy członek partii popełnił wykroczenie podlegające karze sądowej, zostaje on wydalony z partii, przy czym o wykroczeniu zawiadamia się władze administracyjne i sądowe.

14. Przy rozstrzyganiu sprawy wydalenia z partii należy zapewnić maksimum ostrożności i braterskiej troskliwości oraz wnikliwe rozpatrzenie słuszności zarzutów stawianych członkowi partii.

W wypadkach drobnych wykroczeń należy stosować środki wychowania i oddziaływania partyjnego (upomnienie, nagana itd.), nie zaś wydalenie z partii, które jest najwyższym wymiarem kary partyjnej.

W wypadkach niezbędnych organizacja partyjna może zastosować jako karę partyjną przeniesienie członka partii w poczet kandydatów na okres do jednego roku.

15. Odwołania wydalonych z partii oraz uchwały organizacji partyjnych w sprawie wydalenia z partii winny być rozpatrywane przez właściwe władze partyjne nie później niż w ciągu 20 dni od chwili ich złożenia.

II.
Kandydaci na członków partii

16. Wszystkie osoby pragnące wstąpić do partii odbywają okres kandydowania, niezbędny po to, by kandydat zapoznał się z programem, Statutem, taktyką partii oraz, aby organizacja partyjna miała możność sprawdzenia walorów osobistych kandydata.

17. Tryb przyjmowania w poczet kandydatów (przyjmowanie indywidualne, przedkładanie opinii polecających i ich sprawdzanie, uchwała podstawowej organizacji o przyjęciu oraz zatwierdzenie tej uchwały) jest zupełnie taki sam, jak tryb przyjmowania w poczet członków partii.

18. Okres kandydowania ustala się na jeden rok. Organizacja partyjna zobowiązana jest pomagać kandydatom w przygotowaniu się do wstąpienia w poczet członków partii. Po upływie okresu kandydowania organizacja partyjna powinna rozpatrzyć sprawę kandydata na zebraniu partyjnym. Jeśli kandydat na członka partii nie zdołał wykazać swych walorów z przyczyn, które organizacja partyjna uzna za usprawiedliwione, podstawowa organizacja partyjna może przedłużyć mu okres kandydowania na okres nie dłuższy niż jeden rok. W wypadkach zaś, gdy w okresie kandydowania okazało się, że kandydat ze względu na swe cechy osobiste nie zasługuje na przyjęcie w poczet członków partii, organizacja partyjna podejmuje uchwałę o wydaleniu go z szeregów kandydatów partii.

19. Kandydaci na członków partii biorą udział w zebraniach tej organizacji, do której należą, z prawem głosu doradczego.

20. Kandydaci na członków partii wpłacają zwykłe składki członkowskie do kasy odnośnego komitetu partyjnego.

III.
Struktura partii. Demokracja wewnątrzpartyjna

21. Zasadą przewodnią organizacyjnej struktury partii jest centralizm demokratyczny, który oznacza:

a) Obieralność wszystkich kierowniczych organów partii od najniższych do najwyższych;

b) Periodyczne składanie sprawozdań przez organa partyjne swym organizacjom partyjnym;

c) Surowa dyscyplina partyjna i podporządkowywanie się mniejszości — większości;

d) Bezwzględna moc obowiązująca uchwały organów wyższych dla organów niższych.

22. Struktura partii opiera się na zasadzie terytorialno - produkcyjnej: organizacja partyjna obsługująca jakikolwiek rejon uważana jest za nadrzędną w stosunku do wszystkich organizacji partyjnych obsługujących część danego rejonu, albo organizacja partyjna obsługująca całą dziedzinę działalności uważana jest za nadrzędną w stosunku do wszystkich organizacji partyjnych, obsługujących część danej dziedziny działalności.

23. Wszystkie organizacje partyjne są autonomiczne w decydowaniu o sprawach lokalnych, o ile decyzje te nie są sprzeczne z uchwałami partii.

24. Najwyższym organem kierowniczym każdej organizacji partyjnej jest zebranie ogólne (dla organizacji podstawowych), konferencja (na przykład dla organizacji rejonowych, obwodowych), zjazd (dla Komunistycznych Partii Republik Związkowych, dla Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego).

25. Zebranie ogólne, konferencja lub zjazd wybierają egzekutywę lub komitet, które są ich organem wykonawczym i kierują całą bieżącą pracą organizacji.

26. Podczas wyborów władz partyjnych wzbronione jest głosowanie na listę. Głosowanie należy przeprowadzać na poszczególne kandydatury, przy czym wszyscy członkowie partii mają zagwarantowane nieograniczone prawo kwestionowania kandydatów i krytykowania ich. Wybory przeprowadza się w drodze zamkniętego (tajnego) głosowania na kandydatów.

27. W miastach i ośrodkach rejonowych w celu omówienia ważniejszych uchwał Partii i Rządu zwołuje się aktywy miejskich i rejonowych organizacji partyjnych, przy czym aktywy te winny być zwoływane nie dla parady i formalno-uroczystego aprobowania tych uchwał, lecz w celu rzeczywistego ich omówienia.

28. Swobodne i rzeczowe omawianie zagadnień polityki partyjnej w poszczególnych organizacjach lub w partii jako całości jest niezaprzeczalnym prawem każdego członka partii, wypływającym z demokracji wewnątrzpartyjnej. Jedynie na podstawie demokracji wewnątrzpartyjnej może być rozwinięta bolszewicka samokrytyka i umocniona dyscyplina partyjna, która powinna być świadoma, a nie mechaniczna.

Ale szeroka dyskusja, zwłaszcza dyskusja w skali wszechzwiązkowej, w kwestiach polityki partyjnej, winna być zorganizowana tak, ażeby nie mogła doprowadzić do prób znikomej mniejszości narzucenia swej woli większości partii lub do prób utworzenia ugrupowań frakcyjnych, łamiących jedność partii, do prób wywołania rozłamu, mogących podważyć siłę i trwałość ustroju socjalistycznego.

Szeroka dyskusja w skali wszechzwiązkowej może być uznana za konieczną jedynie w tym wypadku:

a) Jeśli konieczność tę uznaje przy najmniej kilka terenowych organizacji partyjnych na szczeblu obwodowym lub republikańskim;

b) Jeśli w łonie KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego nie ma dostatecznie zdecydowanej większości w najważniejszych kwestiach polityki partyjnej;

c) Jeśli pomimo istnienia zdecydowanej większości w KC, która stoi na określonym stanowisku, Komitet Centralny uważa jednak za konieczne sprawdzenie słuszności swej polityki w drodze przedyskutowania jej w partii.

Jedynie spełnienie tych warunków może zabezpieczyć partię przed nadużywaniem demokracji wewnątrzpartyjnej przez elementy antypartyjne, jedynie w tych warunkach można liczyć na to, że demokracja wewnątrzpartyjna wyjdzie na korzyść sprawie i nie zostanie wykorzystana na szkodę partii i klasy robotniczej.

IV.
Naczelne władze partii

29. Najwyższą władzą Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego jest Zjazd Partii. Zjazdy zwyczajne zwołuje się przynajmniej raz na cztery lata. Zjazdy nadzwyczajne zwołuje Komitet Centralny Partii z własnej inicjatywy lub na żądanie co najmniej 1/3 ogólnej liczby członków, którzy byli reprezentowani na ostatnim zjeździe partyjnym. Zwołanie zjazdu partyjnego i porządek dzienny ogłasza się na co najmniej półtora miesiąca przed zjazdem. Zjazdy nadzwyczajne zwołuje się w terminie dwumiesięcznym.

Zjazd uważa się za prawomocny, jeśli reprezentowana jest na nim co najmniej połowa wszystkich członków partii, którzy byli reprezentowani na ostatnim zjeździe zwyczajnym.

Normy przedstawicielstwa na Zjeździe Partii ustala Komitet Centralny.

30. W razie niezwołania przez Komitet Centralny Partii zjazdu nadzwyczajnego we wskazanym w punkcie 29 terminie, organizacje, które zażądały zwołania zjazdu nadzwyczajnego, mają prawo stworzyć Komitet Organizacyjny, któremu przysługuje uprawnienie Komitetu Centralnego Partii w zakresie zwołania zjazdu nadzwyczajnego.

31. Zjazd:

a) Wysłuchuje i zatwierdza sprawozdania Komitetu Centralnego Partii, Centralnej Komisji Rewizyjnej i innych organizacji centralnych,

b) Dokonuje rewizji i zmian w programie i w Statucie partii,

c) Wytycza linię taktyczną partii w podstawowych kwestiach polityki bieżącej,

d) Wybiera Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Centralną Komisję Rewizyjną.

32. Komitet Centralny Partii i Centralna Komisja Rewizyjna wybierane są w składzie ustalanym przez zjazd. W wypadku zdekompletowania Komitetu Centralnego skład jego uzupełnia się wybranymi przez zjazd zastępcami.

33. Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego odbywa co najmniej jedno posiedzenie plenarne na sześć miesięcy. Zastępcy członków KC obecni są na posiedzeniach plenarnych Komitetu Centralnego z prawem głosu doradczego.

34. Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego tworzy: dla kierowania pracą KC w okresie między posiedzeniami plenarnymi — prezydium, dla kierowania pracą bieżącą, głównie w dziedzinie organizowania kontroli wykonania uchwał partii i doboru kadr — sekretariat.

35. Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego tworzy przy KC Komitet Kontroli Partyjnej.

Komitet Kontroli Partyjnej przy KC Partii:

a) Kontroluje przestrzeganie dyscypliny partyjnej przez członków i kandydatów na członków partii, pociąga do odpowiedzialności komunistów, winnych naruszenia programu i Statutu partii, dyscypliny partyjnej i państwowej oraz winnych naruszenia moralności partyjnej (oszukiwanie partii, nieuczciwość i nieszczerość wobec partii, oszczerstwo, biurokratyzm, niemoralny tryb życia itd.);

b) Rozpatruje odwołania od uchwał KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych, krajowych i obwodowych komitetów partii w sprawie wydalenia z partii i kar partyjnych,

c) W republikach, krajach i obwodach ma swych pełnomocników, niezależnych od terenowych władz partyjnych.

36. Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego w okresie między zjazdami kieruje całą działalnością partii, reprezentuje partię w stosunkach z innymi partiami, organizacjami i instytucjami, organizuje różne instytucje partii i kieruje ich działalnością, mianuje redakcje centralnych organów prasowych, pracujących pod jego kontrolą i zatwierdza redakcje partyjnych organów prasowych większych organizacji terenowych, organizuje instytucje o znaczeniu społecznym i kieruje nimi, dysponuje siłami i środkami partii, zarządza centralną kasą.

Komitet Centralny nadaje kierunek pracy centralnych organizacji radzieckich i społecznych poprzez grupy partyjne w tych organizacjach.

37. W celu wzmocnienia kierownictwa i pracy politycznej Komitet Centralny Partii ma prawo tworzyć wydziały polityczne i wyznaczać organizatorów partyjnych KC na poszczególnych odcinkach budownictwa socjalistycznego, nabierających szczególnie ważnego znaczenia dla gospodarki narodowej i całego kraju, jak również — w miarę wykonywania przez wydziały polityczne ich zadań — znosić je lub przekształcać w zwyczajne organa partyjne zbudowane według zasady produkcyjno-terytorialnej.

Wydziały polityczne działają na zasadzie specjalnych instrukcji zatwierdzonych przez Komitet Centralny.

38. Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego regularnie informuje organizacje partyjne o swej pracy.

39. Centralna Komisja Rewizyjna rewiduje:

a) Szybkość i właściwy tryb załatwiania spraw w centralnych organach partii oraz sprawność aparatu sekretariatu KC;

b) Kasę i instytucje Komitetu Centralnego Partii.

V.
Obwodowe, krajowe i republikańskie organizacje partii

40. Najwyższą władzą obwodowej, krajowej i republikańskiej organizacji partyjnej jest Obwodowa, Krajowa Konferencja Partyjna lub Zjazd Komunistycznej Partii Republiki Związkowej, a w okresie między nimi komitet obwodowy, krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej. W działalności swej kierują się one uchwałami Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i jej organów kierowniczych.

41. Zwyczajną konferencję obwodową, krajową lub Zjazd Komunistycznej Partii Republiki Związkowej zwołuje Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej raz na półtora roku, a nadzwyczajną — na mocy uchwały komitetu obwodowego, komitetu krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej albo na żądanie 1/3 ogólnej liczby członków organizacji objętych przez obwodową, krajową, republikańską organizację partyjną.

(Ciąg dalszy na str. 4)

Projekt Statutu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

(Dokończenie ze str. 3)

Normy przedstawicielstwa na konferencję obwodową, krajową, Zjazd Komunistycznej Partii Republiki Związkowej ustala komitet obwodowy, komitet krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

Konferencja obwodowa, krajowa, Zjazd Komunistycznej Partii Republiki Związkowej wysłuchuje i zatwierdza referaty sprawozdawcze komitetu obwodowego, krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej, komisji rewizyjnej i innych obwodowych, krajowych, republikańskich organizacji, omawia zagadnienia pracy partyjnej, radzieckiej, gospodarczej, związkowej w obwodzie, kraju lub republice i wybiera komitet obwodowy, komitet krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej, komisję rewizyjną i delegatów na Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

42. Obwodowe, krajowe komitety, KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych wybierają odpowiednie organa wykonawcze w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii. Sekretarzy obowiązuje co najmniej pięcioletni staż partyjny.

W komitetach obwodowych i krajowych partii, w KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych stwarza się sekretariaty do rozpatrywania zagadnień bieżących i sprawdzania wykonania. O powziętych uchwałach sekretariat referuje odpowiedniej egzekutywie komitetu obwodowego, komitetu krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

43. Komitet obwodowy, komitet krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej organizuje różne instytucje partii w granicach obwodu, kraju, republiki, kieruje ich działalnością, zapewnia nieugięte wykonanie dyrektyw partii, rozwijanie krytyki i samokrytyki i wychowanie komunistów w duchu nieubłaganego stosunku do braków, kieruje marksistowsko - leninowskim szkoleniem członków i kandydatów partii, organizuje prace w zakresie komunistycznego wychowania mas pracujących, mianuje redakcje obwodowego krajowego, republikańskiego organu prasowego pracującego pod jego kontrolą, nadaje kierunek działalności obwodowych, krajowych, republikańskich organizacji radzieckich i społecznych za pośrednictwem istniejących w tych organizacjach grup partyjnych, organizuje i prowadzi własne instytucje o znaczeniu ogólnym dla obwodu, kraju, republiki, dysponuje w granicach swej organizacji siłami i środkami partii, zarządza obwodową, krajową, republikańską kasą partyjną, systematycznie informuje Komitet Centralny Partii i składa w ustalonych terminach Komitetowi Centralnemu sprawozdanie ze swej działalności.

44. Plenum komitetu obwodowego, komitetu krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej zwołuje się co najmniej raz na dwa miesiące.

45. Organizacje partyjne republik autonomicznych oraz narodowościowych i innych obwodów wchodzących w skład krajów i republik związkowych pracują pod kierownictwem komitetów krajowych, KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych i w swym życiu wewnętrznym kierują się — postanowieniami zawartymi w rozdziale V Statutu partii dotyczącym organizacji obwodowych, krajowych i republikańskich.

VI.
Okręgowe organizacje partii

46. W obwodach, krajach i republikach, w których istnieją okręgi, tworzy się w tych ostatnich okręgowe organizacje partyjne.

Najwyższą władzą okręgowej organizacji partyjnej jest okręgowa konferencja partyjna, zwoływana przez komitet okręgowy co najmniej raz na półtora roku, konferencja nadzwyczajna zwoływana na mocy uchwały komitetu okręgowego albo na żądanie 1/3 ogólnej liczby członków organizacji objętych przez organizację okręgową.

Konferencja okręgowa wysłuchuje i zatwierdza sprawozdania komitetu okręgowego, komisji rewizyjnej i innych okręgowych organizacji partyjnych, wybiera komitet okręgowy partii, komisję rewizyjną i delegatów na konferencję obwodową, krajową lub Zjazd Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

47. Komitet okręgowy wybiera egzekutywę w składzie nie przekraczającym 9 osób, w tym trzech sekretarzy komitetu okręgowego. Sekretarzy obowiązuje trzyletni staż partyjny. Sekretarzy komitetu okręgowego zatwierdza komitet obwodowy, krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

Plenum komitetu okręgowego zwołuje się co najmniej raz na półtora miesiąca.

48. Komitet okręgowy organizuje różne instytucje partii w granicach okręgu i kieruje ich działalnością, zapewnia nieugięte wykonanie dyrektyw partii, rozwijanie krytyki i samokrytyki i wychowanie komunistów w duchu nieubłaganego stosunku do braków, kieruje marksistowsko-leninowskim szkoleniem członków i kandydatów partii, organizuje pracę w zakresie komunistycznego wychowania mas pracujących, mianuje redakcje okręgowego organu prasowego pracującego pod jego kierownictwem i kontrolą, nadaje kierunek działalności okręgowych organizacji radzieckich i społecznych za pośrednictwem istniejących w nich grup partyjnych, organizuje i prowadzi własne instytucje o znaczeniu ogólnym dla okręgu, dysponuje w granicach swej organizacji siłami i środkami partii, zarządza okręgową kasą partyjną.

VII.
Miejskie i rejonowe (wiejskie i miejskie) organizacje partii

49. Miejska, rejonowa konferencja partyjna zwołuje komitet miejski, rejonowy co najmniej raz na rok, konferencję nadzwyczajną — na mocy uchwały komitetu miejskiego, rejonowego lub na żądanie 1/3 ogólnej liczby członków organizacji objętych przez organizację miejską, rejonową.

Konferencja miejska, rejonowa wysłuchuje i zatwierdza sprawozdania komitetu miejskiego, rejonowego, komisji rewizyjnej i innych miejskich, rejonowych organizacji, wybiera komitet miejski, rejonowy, komisję rewizyjną i delegatów na konferencję krajową, obwodową lub na Zjazd Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

50. Komitet miejski, rejonowy wybiera egzekutywę w składzie 7—9 osób oraz trzech sekretarzy miejskiego, rejonowego komitetu partii, sekretarzy miejskiego, rejonowego komitetu obowiązuje co najmniej trzyletni staż partyjny. Sekretarzy komitetu miejskiego i rejonowego zatwierdza komitet obwodowy, komitet krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

51. Komitet miejski, rejonowy organizuje i zatwierdza podstawowe organizacje partyjne w przedsiębiorstwach, sowchozach, MTS, kołchozach i instytucjach, kieruje ich działalnością i prowadzi ewidencję komunistów, zapewnia wykonanie dyrektyw partii, rozwijanie krytyki i samokrytyki i wychowanie komunistów w duchu nieubłaganego stosunku do braków, organizuje marksistowsko-leninowskie szkolenie członków i kandydatów partii, prowadzi pracę w zakresie komunistycznego wychowania mas pracujących, mianuje redakcje miejskiego, rejonowego organu partyjnego, pracującego pod jego kierownictwem i kontrolą, nadaje kierunek działalności miejskich, rejonowych organizacji radzieckich i społecznych za pośrednictwem grup partyjnych, dysponuje w granicach miasta i rejonu siłami i środkami partii, zarządza miejską, rejonową kasą partyjną. Komitet miejski, rejonowy składa komitetowi obwodowemu, krajowemu, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej sprawozdanie ze swej działalności w terminach i w formie ustalonej przez Komitet Centralny Partii.

52. Plenum komitetu miejskiego, rejonowego zwołuje się co najmniej raz na miesiąc.

53. W wielkich miastach, za zgodą KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, tworzy się organizacje dzielnicowe, podporządkowane komitetowi miejskiemu.

VIII.
Podstawowe organizacje partii

54. Podstawą partii są podstawowe organizacje partyjne.

Podstawowe organizacje partyjne tworzy się w fabrykach, zakładach przemysłowych, sowchozach, MTS i innych przedsiębiorstwach gospodarczych, w kołchozach, w jednostkach Armii Radzieckiej i marynarki wojennej, we wsiach, w instytucjach, uczelniach itp., w których jest co najmniej 3 członków partii.

W przedsiębiorstwach, w kołchozach, w instytucjach itp., w których jest mniej niż 3 członków partii, tworzy się grupy kandydatów lub grupy partyjno - komsomolskie, na których czele stoi organizator partyjny, wyznaczany przez komitet rejonowy, komitet miejski partii lub wydział polityczny.

Podstawowe organizacje partyjne są zatwierdzane przez komitety rejonowe, miejskie albo przez odpowiednie wydziały polityczne.

55. W przedsiębiorstwach, instytucjach, kołchozach itp., gdzie jest ponad 100 członków i kandydatów partii w łonie ogólnej podstawowej organizacji partyjnej obejmującej całe przedsiębiorstwo, instytucje itp., mogą być organizowane — w każdym poszczególnym wypadku za zgodą komitetu rejonowego, komitetu miejskiego lub odpowiedniego wydziału politycznego — organizacje partyjne w oddziałach, na odcinkach produkcyjnych, wydziałach itp.

W łonie organizacji oddziałowych, odcinkowych itp., jak również w łonie podstawowych organizacji partyjnych, liczących mniej niż 100 członków i kandydatów, mogą być tworzone grupy partyjne według brygad, agregatów przedsiębiorstw.

56. W wielkich przedsiębiorstwach i instytucjach liczących ponad 300 członków i kandydatów partii — mogą powstać — w każdym poszczególnym wypadku za zgodą Komitetu Centralnego Partii — komitety partyjne, przy czym oddziałowe organizacje partyjne tych przedsiębiorstw i instytucji otrzymują prawa podstawowej organizacji partyjnej.

57. Podstawowa organizacja partyjna utrzymuje więź między masami robotników, chłopów i inteligencji, a kierowniczymi organami partii. Zadaniem jej jest:

a) Praca agitacyjna i organizacyjna wśród mas o realizację partyjnych haseł i uchwał przy zapewnieniu kierownictwa prasą zakładową (gazetki wielonakładowe, gazetki ścienne itp.):

b) Wciąganie do partii nowych członków i ich wychowanie polityczne;

c) Organizacja szkolenia politycznego członków, kandydatów partii i kontrola nad opanowaniem przez nich minimum wiadomości w dziedzinie marksizmu — leninizmu;

d) Współdziałanie z komitetem rejonowym, komitetem miejskim lub wydziałem politycznym w całej jego praktycznej działalności;

e) Mobilizowanie mas w przedsiębiorstwach, w sowchozach itp. do wykonywania planu produkcji, do umacniania dyscypliny pracy i rozwijanie współzawodnictwa socjalistycznego;

f) Walka z niezaradnością i z brakiem gospodarności w prowadzeniu pracy przedsiębiorstw, sowchozów, kołchozów oraz codzienna troska o poprawę warunków kulturalno bytowych robotników, urzędników i kołchoźników;

g) Rozwijanie krytyki i samokrytyki i wychowanie komunistów w duchu bezkompromisowego stosunku do braków;

h) Czynny udział w gospodarczym i politycznym życiu kraju.

58. W celu zwiększenia roli podstawowych organizacji partyjnych w przedsiębiorstwach produkcyjnych i handlowych, w tym w sowchozach, kołchozach i MTS oraz ich odpowiedzialności za stan pracy przedsiębiorstw — organizacjom tym przyznaje się prawo kontrolowania działalności administracji przedsiębiorstwa.

Organizacje partyjne w ministerstwach, które wskutek specyficznych warunków pracy instytucji radzieckich nie mogą korzystać z funkcji kontroli, obowiązane są sygnalizować o niedociągnięciach w pracy instytucji, stwierdzać niedociągnięcia w pracy ministerstwa i jego poszczególnych pracowników i kierować swoje materiały i uwagi do KC oraz do kierowników ministerstwa.

Sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych w ministerstwach zatwierdza Komitet Centralny Partii.

Wszyscy komuniści-pracownicy centralnego aparatu ministerstwa wchodzą w skład jednej wspólnej dla całego ministerstwa organizacji partyjnej.

59. Do prowadzenia pracy bieżącej podstawowa organizacja partyjna wybiera na okres jednego roku egzekutywę w składzie nie przekraczającym 11 osób.

Egzekutywy podstawowych organizacji partyjnych tworzy się w organizacjach partyjnych liczących co najmniej 15 członków partii.

W organizacjach partyjnych liczących mniej niż 15 członków partii egzekutywy nie tworzy się, lecz wybiera się sekretarza podstawowej organizacji partyjnej.

W celu szybkiego kształtowania i wychowywania członków partii w duchu kolektywnego kierownictwa przyznaje się oddziałowym organizacjom partyjnym liczącym nie mniej niż 15, ale nie więcej niż 100 członków partii, prawo wybierania egzekutywy oddziałowej organizacji partyjnej w składzie od 3 do 5 osób, a organizacjom liczącym ponad 100 członków partii — od 5 do 7 osób.

W podstawowych organizacjach partyjnych obejmujących nie więcej niż 100 członków partii pracę partyjną prowadzą z reguły pracownicy partyjni, którzy nie są wolni od pracy w produkcji.

Sekretarzy podstawowych i oddziałowych organizacji partyjnych obowiązuje co najmniej roczny staż partyjny.

IX.
Partia a Komsomoł

60. WLKSM prowadzi swą pracę pod kierownictwem Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. KC WLKSM będąc kierowniczym organem Komsomołu, podlega KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Działalności terenowych organizacji WLKSM nadają kierunek oraz kontrolują ją odnośne republikańskie, krajowe, obwodowe, miejskie i rejonowe organizacje partyjne.

61. Członkowie WLKSM, którzy są członkami lub kandydatami partii z chwilą wstąpienia do partii opuszczają szeregi Komsomołu, jeśli nie zajmują kierowniczych stanowisk w organizacjach komsomolskich.

62. WLKSM jest aktywnym pomocnikiem partii w całym budownictwie państwowym i gospodarczym. Organizacje komsomolskie powinny być w praktyce aktywnymi realizatorami dyrektyw partyjnych we wszystkich dziedzinach budownictwa socjalistycznego, zwłaszcza zaś tam, gdzie nie ma podstawowych organizacji partyjnych.

63. Organizacje komsomolskie mają prawo szerokiej inicjatywy w omawianiu i wysuwaniu przed właściwymi organizacjami partyjnymi wszystkich zagadnień dotyczących pracy przedsiębiorstwa, kołchozu, sowchozu, instytucji, zagadnień związanych z zadaniami usuwania braków w ich działalności oraz udzielania im niezbędnej pomocy w ulepszaniu pracy, w organizowaniu socjalistycznego współzawodnictwa, w przeprowadzaniu masowych kampanii itd.

X.
Organizacje partyjne w Armii Radzieckiej, marynarce wojennej i transporcie

64. Kierownictwo pracą partyjną w Armii Radzieckiej i marynarce wojennej sprawują główne zarządy polityczne Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej ZSRR, a w transporcie — zarządy polityczne Ministerstw Komunikacji ZSRR, Floty Morskiej ZSRR i Floty Rzecznej ZSRR, działające na prawach wydziałów KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Organizacje partyjne w Armii Radzieckiej, marynarce wojennej i w transporcie pracują na zasadzie specjalnych instrukcji, zatwierdzanych przez Komitet Centralny.

65. Szefów wydziałów politycznych okręgów, flot i armii oraz szefów kolejowych wydziałów politycznych obowiązuje pięcioletni staż partyjny, szefów wydziałów politycznych dywizji i brygad — trzyletni staż partyjny.

66. Organa polityczne obowiązane są utrzymywać ścisłą łączność z terenowymi komitetami partyjnymi w drodze stałego udziału kierowników organów politycznych w działalności terenowych komitetów partyjnych, jak również w drodze systematycznego stawiania na porządku dziennym posiedzeń komitetów partyjnych przez szefów organów politycznych sprawozdań z pracy politycznej w jednostkach wojskowych i z pracy wydziałów politycznych w transporcie.

XI.
Grupy partyjne w organizacjach pozapartyjnych

67. Na wszystkich zjazdach, naradach i w obieralnych organach radzieckich, związkowych, spółdzielczych i innych organizacji masowych, w których jest co najmniej trzech członków partii, organizuje się grupy partyjne, których zadaniem jest wszechstronne umacnianie wpływów partii i realizowanie jej polityki wśród bezpartyjnych, umacnianie dyscypliny partyjnej i państwowej, walka z biurokratyzmem, kontrola wykonania dyrektyw partyjnych i radzieckich. Do prowadzenia prac bieżących grupa wybiera sekretarza.

68. Grupy partyjne są podporządkowane odnośnym organizacjom partyjnym (KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej, komitet krajowy, obwodowy, okręgowy, miejski, rejonowy).

Grupy obowiązane są we wszystkich sprawach ściśle i niewzruszenie kierować się uchwałami kierowniczych organów partyjnych.

XII.
Fundusze partii

69. Fundusze partii i jej organizacji składają się ze składek członkowskich, dochodów z instytucji partii i innych wpływów.

70. Miesięczne składki członkowskie dla członków partii i kandydatów ustala się w następującej wysokości (w procentach od zarobku):

Zarabiający miesięcznie:		płacą
do	500 r.	1/2 proc.
„ ponad 500 r. lecz nie więcej niż	1000 r.	„ 1 „
„ od 1001 r. do	1500 r.	„ 1 1/2 „
„ od 1501 r. do	2000 r.	„ 2 „
„ ponad	2000 r.	„ 3 „

71. Składki wpisowe pobiera się przy wstąpieniu w poczet kandydatów w wysokości 2 proc. od otrzymywanego zarobku miesięcznego.

Amerykańscy ludobójcy postawieni będą przed sąd uczciwych ludzi świata i poniosą zasłużoną karę

PEKIN (PAP) — Z Phenianu donoszą, że dzienniki koreańskie ogłosiły odezwę Komitetu Centralnego Zjednoczonego Demokratycznego Patriotycznego Frontu Korei w związku z barbarzyńskimi bombardowaniami miast i wsi Korei Północnej przez lotnictwo amerykańskie.

„Od przeszło dwóch lat — stwierdza m. in. odezwa — miłujący pokój naród koreański prowadzi bohaterską walkę przeciwko hordom amerykańsko - angielskich interwentów. Walka ta dowodzi, że żadna siła nie zmusi naszego narodu do zaniechania obrony ojczyzny, honoru, wolności i niepodległości. Imperialistom amerykańskim nie uda się ujarzmić narodu koreańskiego!

Mimo barbarzyńskich bombardowań spokojnych miast i wsi koreańskich, mimo masowego mordowania ludności cywilnej i jeńców wojennych, mimo używania przez interwentów zakazanych przez obowiązujące powszechnie układy międzynarodowe rodzajów broni, jak bomby napalmowe oraz broń chemiczną i bakteriologiczną, naród koreański potrafił nie tylko stawić czoła najeźdźcom, lecz zadać także amerykańsko - angielskim interwentom dotkliwą klęskę wojenną i moralno polityczną.

Doprowadzeni do wściekłości przez bohaterski opór naszego narodu oraz przez klęski poniesione na froncie, imperialiści amerykańscy dokonują coraz nowych bestialstw w Korei, gorszych jeszcze niż zbrodnie oprawców hitlerowskich.

Bestialstwa amerykańskich interwentów dokonywane w czasie, gdy toczą się rokowania w sprawie położenia kresu działaniom wojennym dowodzą, że imperialiści amerykańscy, którzy zagarniają olbrzymie zyski dzięki wojnie w Korei, nie chcą pokoju i dążą jedynie do zerwania rokowań w sprawie rozejmu oraz do rozszerzenia zasięgu działań wojennych w Azji.

W ciągu ostatnich trzech miesięcy barbarzyńcy amerykańscy bombardują systematycznie oprócz miast Korei Północnej, także wsie, uprawne pola i lasy. Dziesiątki tysięcy Koreańczyków zginęły wskutek tych bestialskich nalotów, wiele szkół, szpitali, świątyń i zabytków historycznych legło w gruzach.

Tymi bestialskimi bombardowaniami, tym „terrorem lotniczym", jakim chełpi się oprawca Clark, imperialiści amerykańscy usiłują zastraszyć i sterroryzować naród koreański, złamać jego bohaterskiego ducha oporu, chcą zmusić go do zaniechania walki w obronie wolności i niepodległości. Nie uda się im to nigdy! Cały obóz demokratyczny z Wielkim Związkiem Radzieckim na czele, wszyscy postępowi ludzie całego świata solidaryzują się z bohaterską walką narodu koreańskiego o wolność i popierają go w tej walce. Wraz z Koreańską Armią Ludową walczą przeciwko najeźdźcom bohaterscy ochotnicy chińscy. Agresorom nie uda się nigdy ujarzmić naszego narodu.

Komitet Centralny Zjednoczonego Demokratycznego Patriotycznego Frontu Korei w zakończeniu wyraża przekonanie, że amerykańscy zbrodniarze wojenni będą postawieni przed sąd uczciwych ludzi całego świata i poniosą zasłużoną karę.

Za kulisami paktu pacyfiku

Dziennik „Prawda" pod wyżej wymienionym artykułem zamieszcza artykuł omawiający zaostrzenie się sprzeczności anglo-amerykańskich w strefie Oceanu Spokojnego. Autor artykułu przytacza wiele faktów, wykazujących, jak daleko sięga penetracja imperialistów amerykańskich, do dominiów brytyjskich, a zwłaszcza do Australii.

Spotkanie sekretarza stanu USA z ministrami spraw zagranicznych Australii i Nowej Zelandii, które odbyło się ostatnio w Honolulu — pisze dziennik — wykazało, że walka między Ameryką i Anglią o wpływy w strefie Oceanu Spokojnego stale się zaostrza. Wykorzystując podpisany we wrześniu roku ub. „układ o wzajemnym bezpieczeństwie", imperialiści amerykańscy coraz silniej i natarczywiej wciągają do swych agresywnych planów dominia brytyjskie — Australię i Nową Zelandię. Zamierzają oni przy pomocy tych państw i w oparciu o siły zbrojne militarystycznej Japonii podporządkować sobie kraje Azji Południowo-Wschodniej i strefy Oceanu Spokojnego, by tym samym zlikwidować wpływy angielskie na tym olbrzymim obszarze.

Charakterystyczne jest — podkreśla dalej dziennik — że USA zawarły układ z dominiami brytyjskimi bez udziału rządu angielskiego i nie zaprosiły go na konferencję w Honolulu nawet w charakterze obserwatora. Angielska prasa burżuazyjna nie ukrywała swego oburzenia z tego powodu.

Waszyngtońscy organizatorzy paktu pacyfiku — kontynuuje dziennik — dążą do przekształcenia Australii i leżących wokół niej wysp w amerykańskie bazy wypadowe. Jednocześnie zmierzają oni do wykorzystania bogactw naturalnych i pracy 8-milionowej ludności Australii dla swych agresywnych celów.

W Australii buduje się obecnie pod kontrolą specjalistów amerykańskich lotniska dla amerykańskich bombowców. Wyznacza się miejsca dla budowy nowych i rozszerzenia istniejących poligonów, na których będzie wypróbowywana broń rakietowa i atomowa.

Jednocześnie imperializm amerykański dąży do ekonomicznego ujarzmienia Australii i rozluźnienia więzów łączących ją z Anglią. Kapitał amerykański wzmaga penetrację do przemysłu australijskiego. W 1950 r. Australia otrzymała od kontrolowanego przez Amerykanów Międzynarodowego Banku Odbudowy i Rozwoju pożyczkę w wysokości 100 milionów dolarów, a w roku bieżącym dalsze 50 milionów dolarów. Monopole amerykańskie zagarniają w pierwszym rzędzie gałęzie przemysłu ciężkiego, związane z wydobyciem i obróbką metali oraz produkujące sprzęt elektrotechniczny itp. Już w latach powojennych inwestycje amerykańskie w tych gałęziach przemysłu wynosiły około 12 milionów funtów szterlingów, przewyższając inwestycje angielskie o przeszło 2 miliony funtów.

W Australii usadowiło się ponad 90 amerykańskich towarzystw monopolistycznych. Monopole amerykańskie podporządkowały sobie również przemysł Nowej Gwinei, która pozostaje pod zarządem powierniczym Australii.

Imperialiści amerykańscy interesują się zwłaszcza złożami rud uranu, wykrytymi w Australii. Problem wykorzystania australijskich rud uranowych przez monopole amerykańskie był według doniesień prasy — jednym z głównych tematów konferencji w Honolulu. Amerykańska komisja do spraw energii atomowej poczyniła już kroki w celu zapewnienia sobie kontroli nad eksploatacją złóż rudy uranowej w Radium — Hill.

Oto niektóre fakty — podkreśla w zakończeniu dziennik — wykazujące, że imperializm amerykański, dążąc do panowania nad światem, usiłuje zagarnąć i podporządkować sobie dominia brytyjskie, a zwłaszcza Australię. Imperializm brytyjski usiłujący utrzymać swe pozycje kolonialne w strefie Oceanu Spokojnego i w Azji Południowo-Wschodniej, przeciwstawia się naciskowi amerykańskiemu. Walka ta prowadzi do dalszego zaostrzenia się sprzeczności anglo-amerykańskich.